

پس از تفکر و طراحی نقشه‌ذهنی بنویسیم

اولین جلسه کلاس «نگارش»، با ورود معلم، آغاز شد. دانش‌آموزان که از سال قبل، نوشتن را به طور رسمی و روشنمند شروع کرده بودند، بی‌آنکه ترسی از نوشتن داشته باشند، قلم به دست، منتظر بودند تا معلم اصول دیگری از نوشتن را به آنها بیاموزد.

معلم، به چهره‌های شاد و آشنای دانش‌آموزان نگاه کرد و با لبخند گفت: «دانش‌آموزان عزیز، اگرچه می‌دانم، آموخته‌های پیشین را به خاطر دارید و برای آموختن مطالب تازه، بی‌تاب هستید؛ اما چون یادآوری بخشی از مطالب سال گذشته با درس‌های کتاب هشتم، مرتبط است، لازم می‌دانم، این جلسه به مرور آموخته‌های قبلی پردازم.

امروز می‌خواهیم درباره «مهندسی نوشتن» با هم گفت و گو کنیم و سپس دست به کار شویم و برای بنای نقشه، نقشه‌ای بکشیم و تمام اجزا و بخش‌های آن را دقیق، مهندسی کنیم؛ مهندسی کردن به معنای چیزی را به طور دقیق، بررسی و اندازه‌گیری کردن است.

نوشته (کتاب، مقاله، انشا)، ساختمانی دارد و نویسنده هم مهندس و طراح نقشه این ساختمان (نوشته) است.

نویسنده‌گی شبیه مهندسی و معماری است؛ یک معمار و مهندس، ابتدا نقشه عملیات خود را در ذهن و سپس روی کاغذ رسم می‌کند؛ پس از آن، عملیات ساختن و پریزی بنا بر پایه آن نقشه آغاز می‌شود.

من و شما هم که می‌خواهیم قلم به دست بگیریم و نگارش را شروع کنیم، نخست باید درباره موضوع کار خود، بیندیشیم و به نقشه‌ذهنی آن، خوب فکر کنیم و چهارچوب و ساختاری برای نوشتن در نظر بگیریم؛ آن چهارچوب یا ساختار را روی کاغذ بکشیم؛ بعد بر پایه این نقشه، نوشتن را شروع کنیم. این کارها در حقیقت همان مهندسی کردن و طراحی ساختمان نوشته است.

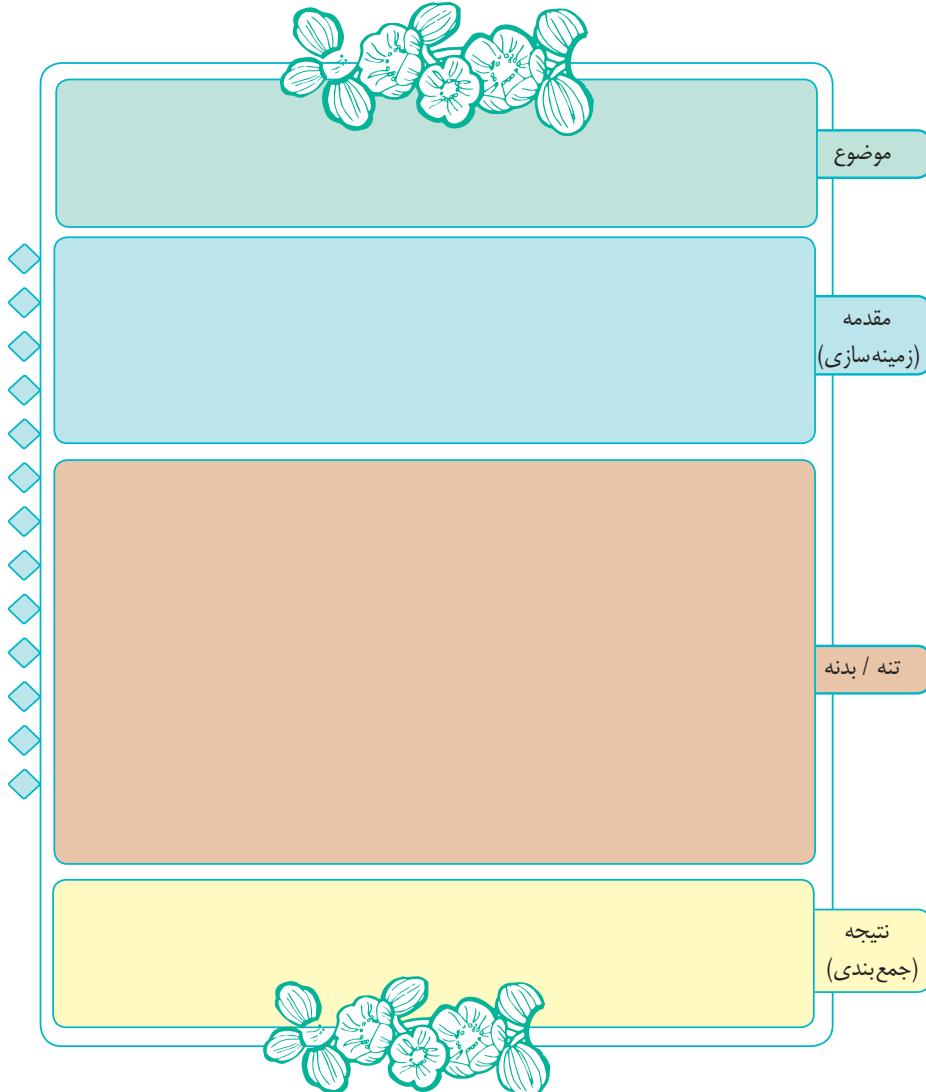
اگر در این باره بیندیشیم و نقشه راه را ترسیم کنیم و ابزار مورد نیاز را فراهم نماییم، آنگاه، می‌توانیم مهندسی نوشتمن را آغاز کنیم و مطابق مراحل نقشه، پیش برویم.»

ترکیب «مهندسی نوشتمن» برای دانش‌آموزان تازگی داشت، به همین خاطر از معلم پرسیدند: «مهندسى نوشتمن، دقیقاً یعنی چه؟» معلم، لبخندی زد و گفت: «سؤال هوشمندانه‌ای پرسیدید. پاسخ به این سوال یکی از نکته‌های کلیدی نوشتمن است.

معمولًاً تصوّر می‌شود، نوشتمن با نگارش کلمات بر روی صفحه کاغذ شروع می‌شود؛ در حالی که چنین نیست. هر نوشته، پیش از خودنامایی بر پهنه کاغذ، در ذهن نویسنده، شکل می‌گیرد و طبقه‌بندی و تنظیم می‌شود. هرقدر این فرایند (طرّاحی و نقشه‌کشی، طبقه‌بندی ذهنی و نوشتمن) کامل‌تر باشد، نوشتمن ما نظم و سامان بهتری خواهدداشت؛ بنابراین در مهندسی نوشتمن، نقطه آغاز حرکت، «ذهن» است و خط پایان، تهیه پیش‌نویس نگارش در صفحه دفتر شمامست.

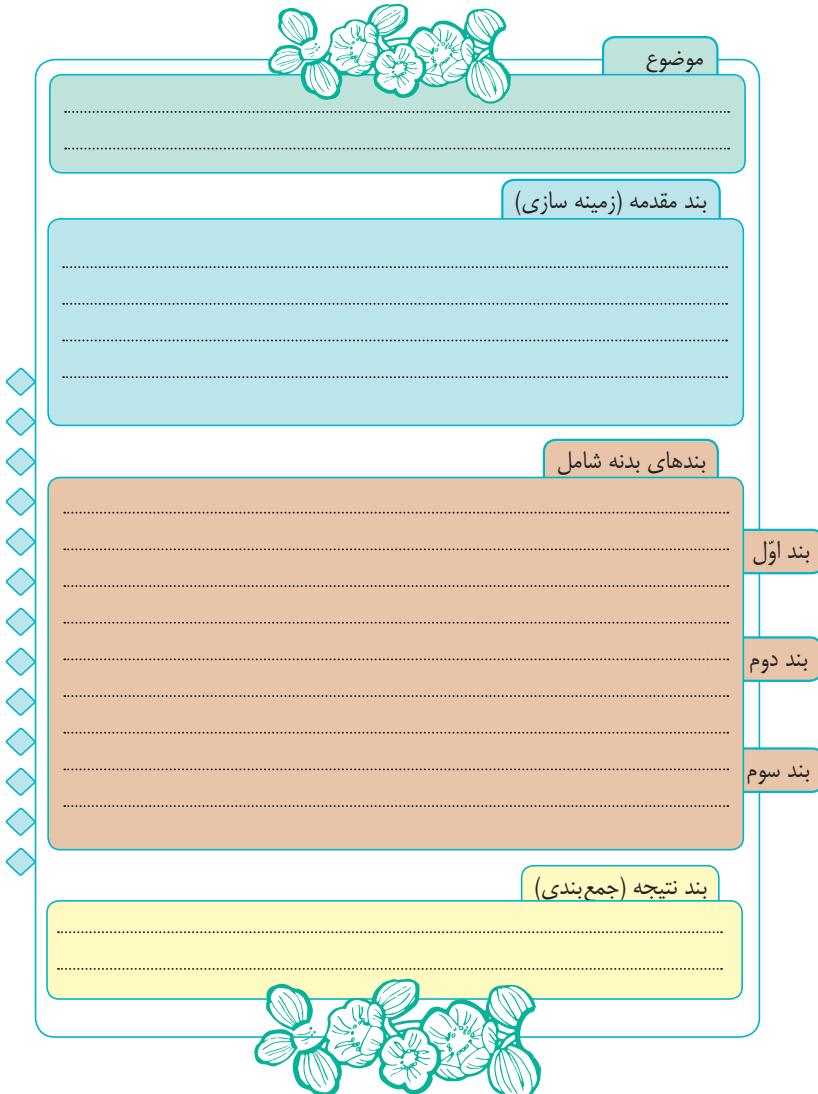
اکنون باید مسیر ذهن تا صفحه دفتر را مشخص کنیم و ببینیم با کدام نقشه می‌توانیم؛ آنچه را که در ذهن داریم، آسان‌تر بر صفحه دفتر بیاوریم.»

طبقه‌بندی ذهن، گام اول در تهیه نقشه نوشتن است. این طبقه‌بندی، در حقیقت، ساختمان ذهن و نوشته ما را نشان می‌دهد. در نمایه زیر، مسیر حرکت، مراحل نوشتن و چهارچوب نوشته را می‌بینیم:

شكل‌گیری چنین ساختاری در ذهن نویسنده، مسیر نوشتن را برای او هموار می‌سازد و زمانی که شروع به نوشتن می‌کند؛ برایش کاملاً روشن است که چه می‌خواهد بنویسد. نتیجه

این طبقه بندی ذهنی و تسلط بر مطلب، نوشتمن متنی دقیق و منسجم است.
شکل زیر، ساختمان ساده و طبقه بندی اولیه ذهن و نوشتمن را، نشان می‌دهد.

اکنون نوشته بعد را با هم بخوانیم و به نقشه ذهنی و ساختمان نوشته، توجه کنیم.
نویسنده، از چاشنی طنز هم به خوبی، بهره‌گرفته است:

بند مقدمه
(زمینه‌سازی)

حتمًاً شما ضربالمثل «شیر تو شیر شدن» را شنیده‌اید؛ این مثل زمانی به کار می‌رود که همه چیز قاطی و درهم بشود و کار از دست کاردان در برود. فکر می‌کنم حکایت زیر مثال خوش‌مزه‌ای برای این موضوع باشد.

همین که برنامه کیک پزی تلویزیون شروع شد. خانم، فوراً شوهرش را که تندنویسی می‌دانست؛ صدا کرد و از او خواست که دستور پختن کیک را بنویسد. شوهر که داشت با علاقه، به دستورهای ورزشی یک شبکه رادیویی گوش می‌داد، چشمش به تلویزیون، دستش به قلم و گوشش به رادیو، شروع به نوشتن کرد. اشکال اساسی این بود که دستورهای پخت کیک، با دستورهای ورزشی قاطی می‌شد. لذا وقتی تندنویس، آن دستورات را نوشت و به خانم تقدیم کرد، خانم این طور خواند:

به شماره یک، دست‌ها روی شکم، یک پیاله آرد، روی شانه قرار دهید، مقداری کشمش بریزید به طوری که پاشنه پا روی آن قرار گیرد. همین که رنگ کشمش تغییر کرد، یک پا را بلند کنید و مقدار آب را بیشتر کنید به طوری که تا زانویتان بیاید. حالا یک الک خیلی ریز را روی شکم گذاشته، پاها را جمع نموده و با شماره پنج، بریزد. به پشت بخوابید و با شکمتان در میان زرده تخم مرغ به چپ و راست بغلتید تا زرده تخم مرغ به بدن شما برسد. هر چه بیشتر، روغن مالی شوید، اثر این حرکت بیشتر نمایان می‌شود. کاملاً سرتان را خم کنید و سعی کنید که دست‌هایتان روی آتش بماند؛ بعد به شماره سه، دست‌ها را بلند کنید. بگذارید سرد شود. آن‌گاه، هر دو دست را از آرنج بیندازید و روی کیک بمالید. سر را به طرف جلو برد، روی آتش، یک چرخ بدھید؛ بعد آن را به عقب خم کرده، سرپوش رویش بگذارید که دم کند. بعد سر را به شماره چهار، قطعه قطعه، بریده با حوله خشک کنید، در بشقاب چیده، به مهمان تعارف کنید.

بند بند

حالا فکر می‌کنید، کیکی را که خانم خانه با این دستور بپزد، چه مزه‌ای می‌دهد؟ شور است، ترش است، شیرین است، سفت و تپلی است و یا شل و کشیده؟ باید خورد تا قضاوت کرد.

بند نتیجه
(جمع‌بندی)

◆ ابوالقاسم حالت، با کاهش و ویرایش

نوشته زیر با چاشنی طنز نوشته شده است. این نوشه را بخوانید و ساختمان آن را مشخص کنید.

ضرورت بازنویسی

معمولآً آثار نویسنده‌گان بزرگ، چند بار پیش‌نویس می‌شوند و نویسنده‌ها هم تأیید می‌کنند که پیش‌نویس اول، لازم نیست حتماً بقص باشد.

بسیاری از نویسنده‌ها خیلی رُک و پوست‌کنده به شما خواهند گفت که اوّلین پیش‌نویس اثرشان، جنایتی در حق بشریت است. اما آنها به هر حال این پیش‌نویس اول را می‌نویسند، چون هیچ کس نمی‌تواند بدون نوشتن پیش‌نویس اول، نسخه یا پیش‌نویس دومی بنویسد.

اکثر نویسنده‌ها در دو حالت متفاوت، کار می‌کنند: حالت خلاق و حالت ویرایشی.

حالت خلاق: در این حالت شما به خودتان اجازه امتحان کردن کارهای جدید را می‌دهید و در عین حال به این مسئله آگاهید که این کارها ممکن است درست باشد و یا ممکن است نادرست باشد. مزخرف نوشتن در حالت خلاق، اشکالی ندارد. پس سعی کنید وقتی خلاق هستید، کمی در نوشتن، بی‌پروا باشید.

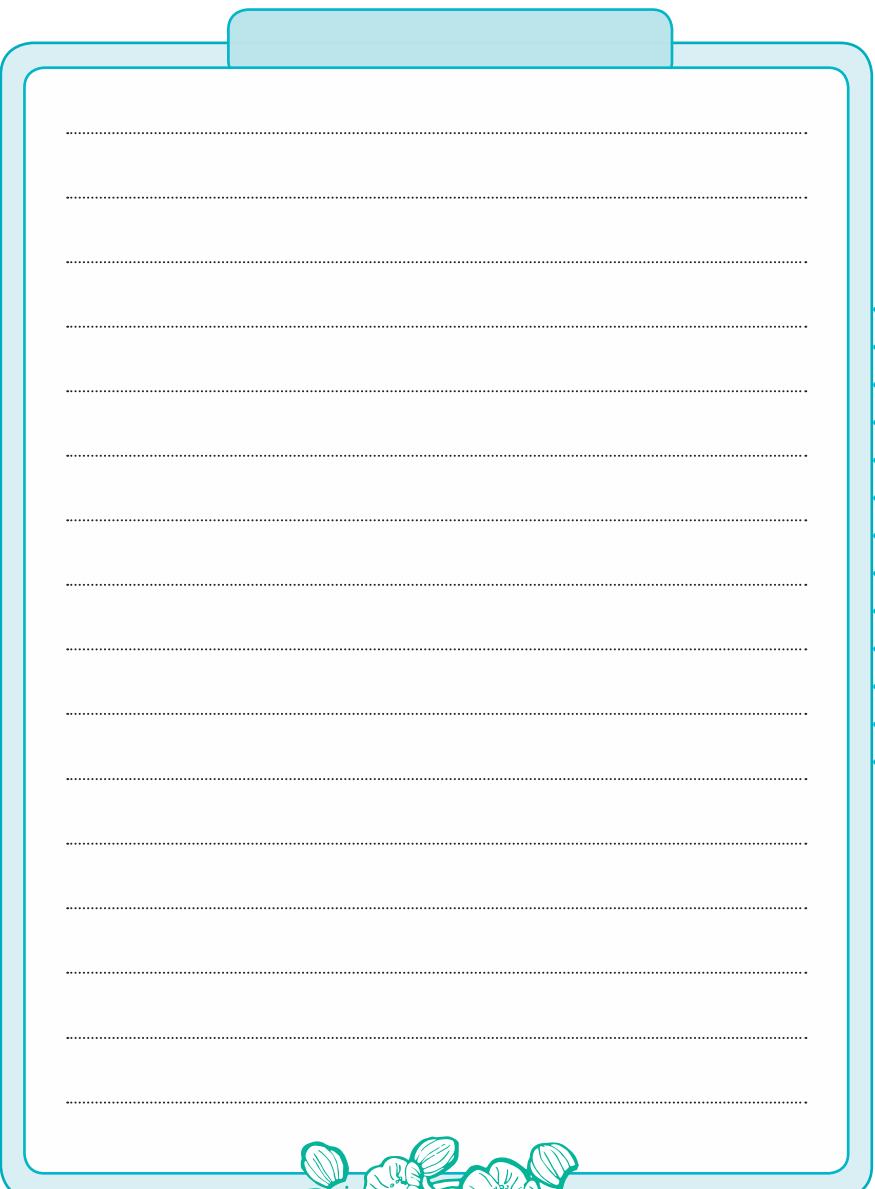
حالت ویرایشی: در حالت ویرایشی، هدف شما جمع و جور کردن افتضاحی است که در حالت خلاق به بار آورده‌اید. در این حالت، شما آنچه را نوشته‌اید، جوری بازنویسی و اصلاح می‌کنید که معنی بدھند.

خشکی قلم و ناتوانی در نوشتن، زمانی اتفاق می‌افتد که نویسنده سعی می‌کند، هم‌زمان در دو حالت خلاق و ویرایشی بنویسد. هرگز این کار را نکنید. این کار مثل این است که موقع رانندگی یک پا را روی گاز بگذارید و با پای دیگر ترمز بگیرید. کمی نوشتن و بعد کمی ویرایش کردن اشکالی ندارد؛ همان طور که از قدیم گفته‌اند: اول بنویس؛ بعد درستش کن.

به خودتان اجازه دهید، پیش‌نویس اولیه بدی بنویسید و این جمله را روی یک تکه کاغذ بنویسید: «من اختیار تام دارم که یک پیش‌نویس چرنده بنویسم؛ چون پیش‌نویس اکثر نویسنده‌ها چرنده است؛ نوبت به اصلاح که رسید؛ درستش می‌کنم». پس اوّلین کاری که به عنوان یک نویسنده، انجام می‌دهید، باید این باشد که به خودتان اجازه نوشتن یک پیش‌نویس اولیه را بدھید.

◆ (دانستان نویسی، اینگرینسُن و اکونومی)

اکنون پس از انتخاب موضوع دلخواه، سفر نوشتمن را آغاز کنید. با توجه به نقشهٔ نوشتن که در درس آموختید، به سمت مقصد حرکت کنید.

نوشته‌هایی را که دانشآموزان (از تمرین ۲) در کلاس می‌خوانند، بر پایه معیارهای زیر، بررسی و نقد کنید.

سنجه‌های ارزیابی :

- ♦ داشتن پیش‌نویس (داشتن نگاشت اول)
- ♦ داشتن پاک‌نویس (راعیت نشانه‌های نگارشی، نداشتن غلط املایی، توجه به درست‌نویسی، حاشیه‌گذاری)
- ♦ رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (مقدمه، بدنه و نتیجه)
- ♦ شیوه خواندن

نتیجه بررسی و داوری

- او، گاهی، به سفر می‌رود.
- او، گاهاً به سفر می‌رود.

جمله اول، درست است؛ زیرا تنوین نشانه ویژه کلمات عربی است. واژه‌های فارسی (دوم، ناچار) نیازی به این نشانه ندارند. به کارگیری این نشانه برای واژه‌های فارسی و غیرعربی، روا نیست.

جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

- این موضوع را تلفناً به دوستم گفتم.

برای حفظ میهن جاناً و مالاً باید تلاش کرد.

◆ یکی از دو تصویر زیر را انتخاب کنید و درباره آن بنویسید. پس از اینکه نوشته‌تان را در کلاس خواندید، دوستان شما باید تشخیص دهند که انشای شما، مربوط به کدام تصویر است.

This image shows a blank, lined page from a notebook or ledger. The page has a light blue header at the top. The main body of the page features horizontal dotted lines for writing. A decorative illustration of stylized flowers and leaves is visible at the bottom edge.

